

enkelte sag om advokatbeskikkelse og genoptagelse vil kunne træffes af formanden eller en næstformand.

Det bemærkes, at der ved afgørelsen af, hvilken behandlingsform der skal vælges, også kan indgå overvejelser med henblik på at undgå urimelige ventetider for asylansøgerne. Såfremt antallet af asylansøgere f.eks. falder stærkt, bør et større antal sager formentlig kunne behandles i syvpersoners nævnet. Det samme gælder de øvrige foreslåede særlige behandlingsformer.

9. Forslaget vil virke i retning af en begrænsning af den tid, hvori asylsøgende i de »grundløse« sager opholder sig her i landet. Der vil på denne måde blive tale om en begrænsning af udgifterne til underhold m.v. af asylsøgende. Det er vanskeligt nærmere at anslå, hvor mange af sagerne der således vil kunne afgøres hurtigt. Det kan dog oplyses, at andelen, der falder under betegnelsen »åbenbart grundløs«, i Sverige andrager et sted mellem 10 og 20 pct. af asylansøgningerne.

Omfanget af denne besparelse, der vil afhænge af den nærmere sammensætning af strømmen af asylsøgende i den kommende tid, kan ikke angives med nogen nærmere præcision på nuværende tidspunkt.

De administrative udgifter vil ikke umiddelbart blive påvirket nævneværdigt af en gennemførelse af forslaget, idet det samlede antal asylsager, der skal behandles, vil være stort set det samme. Etableringen af et særligt center til registrering og modtagelse vil dog kunne medføre en række merudgifter, bl.a. som følge af nødvendigheden af et højere permanent beredskab på dette center for at imødekomme kravene til en meget hurtig sagsbehandling.

De samlede merudgifter vil bero på den nærmere tilrettelæggelse af en sådan modtagelsesordning. Merudgifterne kan dog ikke antages at overstige besparelserne vedrørende udgifterne til underhold m.v. Nettoresultatet af lovforslaget må således forventes at blive en besparelse.

Eventuelle økonomiske konsekvenser af lovforslaget vil for 1985 blive særskilt forelagt for de bevillende myndigheder.

Som forudsat ved Akt 19 23/10 85 vil udgifterne på flygtningeområdet for 1986 blive taget op i tilknytning til de afsluttende ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1986.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvens af de ændringer, som er foreslået under nr. 2.

Til nr. 2=3

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 53, stk. 3, nr. 1, finder anvendelse i tilfælde, hvor direktoratet for udlændinge ikke mener, at der er behov for at anvende muligheden for – i medfør af forslaget § 53 a, stk. 3 – at træffe bestemmelse om, at sagen ikke kan indbringes for flygtningenævnet.

Bestemmelsen i § 53, stk. 3, nr. 4, åbner mulighed for, at også andre typer af sager end de i bestemmelsens nr. 1-3 kan behandles i et trepersoners nævn. Dette vil navnlig kunne være tilfældet i forhold til bestemt afgrænsede grupper af asylsøgere, hvor en fast praksis er lagt af flygtningenævnet på en sådan måde, at der ikke er tale om, at samtlige sager inden for den pågældende gruppe kan karakteriseres som »åbenbart grundløse«. Retningslinjer for hvilke grupper af sager, der kan behandles i det »lille« nævn vil kunne fastsættes i det »store« nævn.

I § 56, stk. 1, foreslås det, at sager, der behandles efter § 53, stk. 3, kan behandles skriftligt, såfremt de pågældende nævnsmedlemmer er enige herom. Den skriftlige nævnsbehandling vil navnlig finde anvendelse som et alternativ til direktoratets endelige afgørelse af åbenbart grundløse sager, således at man over for visse grupper af asylansøgere vælger den skriftlige nævnsbehandling frem for den endelige afgørelse i direktoratet.

§ 2

Bestemmelsen indeholder ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. For at afhjælpe den store ophobning af sager i flygtningenævnet er det nødvendigt, at loven finder anvendelse på alle sager, der endnu ikke er afgjort af nævnet.

Til § 3

Bestemmelsen angiver lovens territoriale gyldighed.